

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет фізичної культури
Кафедра теорії і методики фізичного виховання

Дипломна робота (проєкт)
магістра

з теми: «СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК
ЮНАЦЬКИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР»

Виконав: студент 2 курсу, групи FKS1-M20
спеціальності 017 Фізична культура і спорт

Окіпнюк Олександр Олександрович

Керівник: Мисів В. М., кандидат наук з фізичного
виховання та спорту, доцент

Рецензент: Зубаль М. В., кандидат наук з фізичного
виховання та спорту, доцент

Кам'янець-Подільський – 2021 рік

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ.....	3
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ЮНАЦЬКИЙ СПОРТ У СИСТЕМІ ОЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ.....	7
1.1. Соціальне значення спорту	7
1.2. Змагання в юнацькому спорті.....	13
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	33
2.1. Методи дослідження.....	33
2.2. Організація дослідження	34
РОЗДІЛ 3. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЮНАЦЬКИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР	35
3.1. Передумови виникнення Юнацьких Олімпійських Ігор	35
3.2. Організація та проведення I Юнацьких Олімпійських Ігор	45
3.3. Організація та проведення II Юнацьких Олімпійських Ігор.....	63
3.4. Відмінності в організації і проведенні Юнацьких Олімпійських Ігор.....	74
ВИСНОВКИ.....	81
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	83

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

ВЮІ	– Всесвітні Юнацькі ігри;
ЗОІ	– Зимові Олімпійські ігри;
ЛЮ	– Літні Ігри Олімпіад;
МОА	– Міжнародна олімпійська академія;
МОК	– Міжнародний олімпійський комітет;
МОНУ	– Міністерство освіти і науки України;
ОІ	– Олімпійські ігри
ЮОІ	– Юнацькі Олімпійські ігри

ВСТУП

Актуальність теми. Дитячо-юнацький спорт виступає фундаментом підготовки спортсменів для їх переходу на вищий рівень спортивної майстерності через реалізацію основних функцій. Вони полягають у залученні дітей до занять певним видом спорту, здійсненні їх спортивної спеціалізації та забезпеченні умов для розвитку резервного спорту та спорту вищих досягнень [9; 48; 58].

Дитячо-юнацький спорт об'єднує діяльність спортивних організацій різних типів з метою залучення дітей та молоді до фізичної культури і спорту, формування резерву для досягнення високих спортивних результатів, що є важливим у більшості країн світу [34; 48].

Ефективним чинником реалізації завдань системи дитячо-юнацького спорту виступає організація та проведення Юнацьких Олімпійських Ігор, які почали проводитися з 2010 року в місті Сінгапур. Організатори цих ігор прагнуть через залучення юних атлетів (від 14 до 18 років) до участі у спортивних та культурно-освітніх заходах ознайомити їх із значенням і завданнями олімпійського руху. Центральна ідея Юнацьких Олімпійських ігор – це олімпізм, який об'єднує спорт з культурою і освітою, намагається створити спосіб життя, що ґрунтується на радості від зусилля. Основною метою Юнацьких Олімпійських ігор є залучення в олімпійський рух спортивної молоді, її підготовка до важких психологічних умов змагань, а також відбір юних талантів до участі в Олімпійських іграх [13].

За останній період варто відзначити активізацію досліджень в юнацькому спорті. Основними питаннями, що розглядалися були: система розвитку дитячо-юнацького спорту в Україні [62], значущість дитячо-юнацького та резервного спорту в Україні [64], юнацький спорт як засіб соціалізації молодого покоління [26], організаційно-управлінський механізм впровадження маркетингу у систему дитячо-юнацьких спортивних шкіл [61].

Наявні також окремі інформаційно-довідкові видання в яких описано перші Юнацькі Олімпійські ігри, які проводилися в місті Сінгапур в 2010 році [13] та

перші зимові Юнацькі ігри, які проводилися в місті Інсбрук в 2012 році [45], видані під патронатом Національного олімпійського комітету України. Водночас питання особливостей становлення та формування Юнацьких Олімпійських ігор у цих роботах висвітлено лише частково.

Отже, постає актуальне науково-практичне завдання характеристики організації, проведення та загалом становлення змагань Юнацьких Олімпійських Ігор.

Об'єкт дослідження – змагання в олімпійському спорті.

Предмет дослідження – Юнацькі Олімпійські ігри в системі змагань олімпійського спорту.

Мета дослідження – визначити історичні передумови та особливості становлення змагань Юнацькі Олімпійські Ігри.

Завдання дослідження:

1. Визначити основні передумови організації змагань Юнацькі Олімпійські ігри.
2. Охарактеризувати організацію та проведення I та II Юнацьких Олімпійських Ігор (м. Сінгапур, 2010 та м. Нанкін, 2014) та визначити їх спільні та відмінні риси.
3. З'ясувати відмінності в організації та проведенні Юнацьких Олімпійських Ігор та Ігор Олімпіад.

Методи дослідження: теоретичні: теоретичний аналіз та аналітичний огляд науково-методичної літератури, інформації мережі Інтернет та нормативно-правових документів, порівняльно-історичний аналіз; статистичні: кількісний і якісний аналіз емпіричних даних із використанням методів математичної статистики та комп'ютерних програм.

Практичне значення одержаних результатів. Отримані можуть бути використані у навчальному процесі здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти спеціальностей 014 Середня освіта (Фізична культура) та 017 Фізична культура і спорт в рамках вивчення освітніх компонентів «Олімпійський і професійний спорт»,

«Міжнародний олімпійський і спортивний рух», «Історія фізичної культури», «Педагогіка спорту», «Теорія і методика юнацького спорту», «Олімпійська освіта»; у діяльності національних олімпійських академій.

Апробація результатів дослідження. Основні результати дипломної роботи магістра обговорювались на звітній науковій конференції студентів, магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка (м. Кам'янець-Подільський 05-06 жовтня 2021 року).

Публікації. Результати дослідження за темою кваліфікаційної (дипломної) роботи магістра висвітлені в одній науковій публікації.

Структура та обсяг дипломної роботи магістра. Роботу викладено на 92 сторінках, з яких 82 основного тексту, вона містить 13 рисунків та 9 таблиць. Дипломна робота складається з переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, висновків та зі списку 96 використаних літературних джерел.

ВИСНОВКИ

Дитячо-юнацький спорт забезпечує залучення дітей для занять певним видом рухової діяльності та подальшого здійснення їхньої спортивної спеціалізації та забезпечення умов для переходу до резервного спорту.

Перші прояви залучення юнаків до занять спортом спостерігаються в Стародавній Греції. Для Греків особливе місце в житті займали гімнастика та атлетична підготовка і навіть в школі в Ст. Греції був спеціальний вчитель-педотриб, який навчав виконувати фізичні вправи, змагалися в бігу, стрибках, метаннях і других видах атлетики, в надії досягнути високих результатів і перемогти в великих спортивних іграх.

Дитячо-юнацький спорт на сучасному етапі свого розвитку забезпечив створення Всесвітніх юнацьких ігор, а згодом Юнацьких Олімпійських ігор та рядом змагань та фестивалей для молоді: Чемпіонат світу з легкої атлетики серед юнаків, організовані ІААФ кожні 2 роки, Чемпіонати Європи, Азіатські юнацькі ігри, Співдружність юнацьких ігор, Європейський молодіжний олімпійський фестиваль, Австралійський юнацького олімпійського фестивалю, Міжнародний фестиваль молоді та студентів.

Дитячо-юнацький спорт у системі розвитку фізичної культури і спорту має особливе місце в усіх країнах, які хочуть мати високі спортивні показники та здорову націю, зокрема завдяки спортивним результатам на недавно створених змаганнях Юнацькі Олімпійські ігри, які зараз стрімко розвиваються, поширюються та популяризуються у всьому світі. Юнацькі Олімпійські ігри є складовою Олімпійського руху, тобто це спеціальні Олімпійські ігри серед спортсменів-юніорів, які мають багато спільного та дещо відмінного з Олімпійськими Іграми.

До створення Юнацьких Олімпійських ігор спонукала сукупність чинників:

- наявність змагань, що за своїм значенням наближалися до статусу Юнацьких Олімпійських ігор, зокрема – Всесвітні Юнацькі Ігри (1998–2007). Їх

можна визначати, як основну передумову для створення Юнацьких Олімпійських ігор;

- внесок у організацію та забезпечення проведення зроблений Міжнародним Олімпійським комітетом на чолі з президентом Жаком Роге;

- сукупність соціальних, фізичних, психологічних та актуальних проблем сучасної молоді;

- економічний розвиток країн організаторів,

- потреба в зростанні спортивних результатів та покращенні показників здоров'я юних спортсменів;

- необхідність інтернаціонального спілкування соціальних груп представлених юними спортсменами різних країн світу.

Загалом Юнацькі Олімпійські ігри були проведені вже два рази, перший 2010р. м. Сінгапур, другий 2014 р. м. Нанкін їхня організація і проведення практично дублюються, але були відмінності у церемонії відкритті змагань, кількості видів спорту, форматах проведення змагань, кількості учасників.

Наявні характерні особливості за якими Юнацькі Олімпійські ігри та Ігри Олімпіад у Лондоні 2012 відрізняються. Серед них: вік учасників, алгоритм вибору міста організатора, критерії відбору до змагань, тривалість змагань, кількість видів спорту, програма змагань, наявність фіксації рекордів, формати проведення змагань, аспекти культурно-освітньої програми, кількість учасників, допуск спортсменів-професіоналів.

Прослідкувавши за спортивною діяльністю українських учасників Перших Юнацьких Олімпійських ігор було виявлено, що в таких видах спорту, як стрільба з лука, легка атлетика, стрибки у воду, спортивна гімнастика, стрільба з пістолету та плавання наші спортсмени брали участь у Іграх Олімпіад у Лондоні 2012.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрианов К. А. Всемирный фестиваль демократической молодежи. Теория и практика физической культуры, 1951. №10. С. 728-734
2. Антонець Н. В. Олімпійці, паралімпійці, дефлімпійці Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького: метод. посіб. Черкаси: Брама-Україна, 2011. 32 с.
3. Ануфриева Г. В. Футбол – Франция-98. Первые всемирные юношеские спортивные игры - Москва-98 г.: Школы (классы) с углубленным изучением иностранного языка. Иностранные языки в школе. 1998. №6. С. 39-44.
4. Аристотель. Поэтика. Сочинение. Москва: Мысль, 1983. Т. 4. С. 645-681.
5. Аршавський І. А. Фізіологічні механізми і закономірності індивідуального розвитку. Москва: Наука, 1982. 270 с.
6. Ашмарин Б. А. Теория и методика физического воспитания. Москва: Просвещение, 1990. 287 с.
7. Бака М. М. Социально-биологические проблемы физической культуры и спорта. Киев: Здоровье, 1983. 248 с.
8. Боднар Т. С. Фізкультурно-спортивний (оздоровчий) клуб школи, як форма реалізації потреби учнів у самоуправлінні фізкультурно-спортивним життям навчального закладу. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. Х: ХДАДМ (ХХІІІ), 2009. № 6. С. 22-25.
9. Бондар А. С. Теоретичні засади дитячо-юнацького та резервного спорту в Україні. Слобожанський науково-спортивний вісник, 2014. № 2. С. 46-51.
10. Бондарчук І. В. Про підсумки І Юнацьких Олімпійських ігор. Фізичне виховання в школі, 2010. № 5. С. 12-13.

11. Борисейко В. Організаційні аспекти Олімпійських ігор і Юнацьких Олімпійських ігор: схожість та відмінність. Теорія і методика фізичного виховання і спорту, 2014. № 1. С. 82-86.
12. Брискин Ю. А. Структура и содержание теоретической подготовки фехтовальщиков. Физическое воспитание студентов. Харьков, 2013. № 04. С. 10-14.
13. Бріскін Ю. Освіченість фехтувальників з теорії обраного виду спорту та олімпізму на різних етапах багаторічної підготовки. Теорія та методика фізичного виховання. Харків, 2012. № 5 (91). С. 3-7.
14. Бріскін Ю. А. Проблеми реалізації олімпійської освіти в умовах загальноосвітніх навчальних закладів. Фізична культура, спорт та здоров'я нації: зб. наук. праць. Вінниця, 2011. Т. 1. Вип. 12. С. 13-17.
15. Булатова М. М., Бубка С. Н. Культурное наследие Древней Греции и Олимпийские игры. Киев: Олимп. л-ра, 2012. 408 с.
16. Булатова М. Юнацькі Олімпійські ігри. Сінгапур 2010: навч. посіб. Київ: нац. олімп. комітет України, 2010. 68 с.
17. Весь спорт. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.allsportinfo.ru/index.php?id=10621>
18. Виталий Смирнов о стартовых в Нанкине Юношеских играх и о будущем олимпийского движения. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://m.rg.ru/2014/08/13/smirnov.html>
19. Вишневский В. И. Современный спорт как социально-культурное явление и его гуманистическая ценность: учеб. пособие. Москва: МАДИ(ГТУ), 2007. 72 с
20. Волков Л. В. Детский и юношеский спорт: методология исследования и разработка учебной дисциплины. Актуальні проблеми фізичної культури та спорту в сучасних соціально-економічних умовах: матеріали II Міжнар. наук. конф. Запоріжжя, 2005. С. 14-19.
21. Волков Л. В. Система управления развитием физических способностей детей школьного возраста в процессе занятий физической

культурою і спортом : автореф. дис. ... докт. пед. наук: 13.00.04. Государственный Центральный ордена Ленина институт физической культуры. Москва, 1989. 38 с.

22. Гамов В. Г. Перші Юнацькі олімпійські ігри - це передусім велика освітня програма: [інтерв'ю з Головою Комітету з фіз. виховання та спорту М-ва освіти і науки України В. Г. Гамовим]. Фізичне виховання в школі. 2010. № 5. С. 9-11.

23. Георгиадис К. Теоретические основы олимпийского образования. Наука в олимп. спорте. 2007. № 2. С. 13-16.

24. Гиро. П. Исторические чтения. Частная и общественная жизнь греков. СПб; Издание т-ва О. Н. Поповой, 1913. 693 с.

25. Єрмолова В. М. Олімпійська освіта в школі. Київ, 2009. 85 с.

26. Ильин Е. П. Психология спорта. Современные направления в психологии. Л.: ЛГУ, 1989. 96 с.

27. Кессиди Ф. Х. Сократ. СПб.: Алетея, 2001.- 352 с.

28. Кирсанов В. Е. Детский и юношеский спорт как средство социализации молодого поколения: автореф. дис. ... канд. социол. наук : 22.00.04. Московский гос, ун-т имени М. В. Ломоносова. Москва, 2008. 27 с.

29. Копылов Ю. А. Матер. VI научно-практ. конф. "Людина, здоров'я, фізична культура і спорт у світі, що змінюється". Коломна, 1996. С. 68.

30. Кофман Л. Б. Вклад Москвы в олимпийское движение эпохи Х. А. Самаранча. Теория и практика физической культуры, 2001. № 7. С. 7-8.

31. Кравчик З. С. Спорт и гуманизм. Аспекты анализа. Ценности спорта и пути его гуманизации (Духовность. Спорт. Культура. Выпуск второй): Сборник. Москва: Российская академия образования, Гуманитарный Центр «СпАрт» РГАФК, 1996. С. 5-15.

32. Лисяк В. М. Формування інтересу до занять фізичною культурою та спортом у школярів 6-11 класів: дис... канд. наук з фіз. виховання та спорту: 24.00.02. Харківська держ. академія фізичної культури. Харків, 2006. 211 с.

33. Мазурашу Г. Г. Здоров'я – пріоритет державної політики. Київ,

2009. 24 с.

34. Матвеев Л. П. Теория и методика физической культуры: учебник для институтов физической культуры. Москва: ФиС, 1991. 435 с.

35. Міжнародна федерація волейболу. Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.fivb.org/EN/Volleyball/Competitions/YouthOlympics/2010/men/Team_Roster.asp?Tourn=BYOG2010&Team=RUS

36. Мічуда Ю. П. Проблеми вдосконалення механізмів державного управління сферою фізичної культури і спорту в Україні. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. пр. Луцьк, 2002. Т. 1. С. 26-28.

37. Мой город Електронний ресурс. Режим доступу: <http://mycity.mk.ua/?p=24300>

38. Национальный олимпийский комитет Республики Беларусь Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.noc.by/noc/yunosheskie-olimpijskie-igry>

39. Національний олімпійський комітет України. Електронний ресурс. Режим доступу: www.noc-ukr.org

40. Никитушкин В. Г. Современная подготовка юных спортсменов. Москва, 2009. 111 с.

41. Новая страница истории олимпизма. Електронний ресурс. Режим доступу: <https://www.olympichistory.info>

42. Обґрунтування засобу теоретичної підготовки юних фехтувальників. Обґрунтування засобу теоретичної підготовки юних фехтувальників (на прикладі провідних фехтувальників України). Фізична культура, спорт та здоров'я нації: зб. наук. праць. Вінниця, 2013. Вип. 15. С. 289-295.

43. Пітин М. Інформація про відомих спортсменів та тренерів як складова теоретичної підготовки у стрільбі з лука. Фізична культура, спорт та здоров'я нації: зб. наук. праць. Вінниця, 2012. Вип. 13. С. 196-203.

44. Ківернік О., Городянський С., Пітин М. Організаційні особливості процесу фізичного виховання у вищих навчальних закладах України.

Слобожанський науково-спортивний вісник. Харків, 2008. № 1-2. С.20-22.

45. Олимпийские игры. Электронный ресурс. Режим доступа: <http://inosmi.ru/olympic/20100827/162485010.html>.

46. Олимпийское обозрение всемирные юношеские игры. Электронный ресурс. Режим доступа: <http://www.sport-express.ru/olympic14/newspaper/165632/>

47. Олійник М. О. Теоретичні і методичні основи управління фізичною культурою і спортом в Україні: автореф. ... канд. наук з фізичного виховання і спорту: 24.00.02. Львівський державний університет фізичної культури. Львів, 2000. 18 с.

48. Олімпійська хартія. Електронний ресурс. Режим доступа: ukr.org/about/officialdocuments/olimpiccharter.

49. Офіційний вебсайт Олімпійського руху. Електронний ресурс. Режим доступа: <http://www.olympic.org/sports>

50. Перші зимові Юнацькі Олімпійські ігри. Інсбрук – 2012. М. М. Булатова, В. М. Єрмолова, Л. О. Радченко, Я. С. Щербашин. Київ, 2012. 63 с.

51. Пітин М. Авторська модель системи знань спортсменів. Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). Київ: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2013. Вип. 10 (37). С. 89-95.

52. Пітин М. П. Організаційно-методологічні основи теоретичної підготовки у спорті: автореф. дис. ... д-ра наук з фіз. виховання та спорту : 24.00.01. ЛДУФК. Львів, 2015. 35 с.

53. Пітин М. Принципи теоретичної підготовки у спорті. Фізична культура, спорт та здоров'я нації: зб. наук. праць. Вінниця, 2014. Вип. 17. С. 532-538.

54. Пітин М. Функції теоретичної підготовки у спорті. Фізична активність, здоров'я та спорт: наук. журнал. Львів: ЛДУФК, 2014. № 3 (17). С. 40-48.

55. Пітин М. Теоретична підготовка в спорті : монографія. Львів:

ЛДУФК, 2015. 372 с.

56. Платонов В. Н. Подготовка юного спортсмена. Киев: Олимпийская литература, 2004. 396 с.

57. Платонов В. Н. Энциклопедия олимпийского спорта. Киев: Олимпийская литература, 2002. 494 с.

58. Платонов В. Н. Концептуальные положения развития юношеского спорта в Украине. Молодежь – наука – олимпизм: материалы II Междунар. форума. Москва: Современный спорт, 2002. С. 173-176.

59. Платонов В. Н. Периодизация спортивной тренировки. Общая теория и её практическое применение. Киев: Олимпийская литература, 2013. 624 с.

60. Платонов В. Н. Система подготовки спортсменов в олимпийском спорте. Общая теория и ее практические приложения: [учеб. тренера высш. квалиф.]. Киев: Олимпийская литература, 2004. 808 с.

61. Платонов В. Н. Некоторые особенности современной системы детско- юношеского спорта в Украине. Наука в олимп. спорте. 2005. № 1. С. 129-132.

62. Плутарх. Избранные жизнеописания. В 2 т. Москва: Правда, 1987. Т. 2. 608 с.

63. Положення про спортивні ігри школярів України «Старти надій». Електронний ресурс. Режим доступу:

http://www.mon.gov.ua/ua/activity/education/61/uchnivskij-sport/_vseukr_zmag_2_/

64. Положення про проведення Всеукраїнського фізкультурно-патріотичного фестивалю школярів України. Козацький гарт. Електронний ресурс. Режим доступу: http://fizkulturamo.at.ua/load/spartakiada_shkoljariv/40

65. Постанова КМУ від 5 листопада 2008 р. № 993 «Про затвердження Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу». Електронний ресурс. Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.

66. Приступа Е. Н. Решение проблем современной молодежи средствами олимпийского образования. Sportul Olimpic și sportul pentru toți: Material. Congres. Șt. Intern. col. red.: Manolachi V., Danail S. Ch. : USEFS, 2011.

Vol. 1. 2011. P. 148-151.

67. Пітин М. Загальна характеристика концепції теоретичної підготовки у спорті. Молода спортивна наука України: зб. наук. праць з галузі фіз. виховання, спорту і здоров'я людини. Львів: ЛДУФК, 2014. Вип. 18, т. 1. С. 213-218.

68. Пітин М., Бріскін Ю., Можаровський Ю. Оцінка ефективності експериментальної програми теоретичної підготовки юних стрільців з лука на початковому етапі тренування. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Фізична культура. Івано-Франківськ, 2013. Вип. 18. С. 202-207.

69. Приходько І.І. Система підготовки спортивного резерву в Україні. Сучасні технології у сфері фізичного виховання, спорту та валеології: зб. наук. пр. за матеріалами III міжнар. (Інтернет) наук.-практ. конф. Харків: Академія ВВМВС України, 2009. С. 90-96.

70. Резервний спорт. Електронний ресурс. Режим доступу: http://kodeksy.com.ua/pro_fizichnu_kul_turu_i_sport/statja-35.htm.

71. Родак С. М. Актуальні питання діяльності спеціалізованих навчальних закладів резервного спорту. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. пр. Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Луцьк, 2009. № 2(6). С. 117.

72. Розсоха Л. І. Всесвітні юнацькі ігри. Фізичне виховання в школі. 1998. № 4. С. 2-3.

73. Ротерс Т. Т., Мазін В.М. Постановка проблеми організації виховного процесу в дитячо-юнацьких спортивних школах. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. праць. Запоріжжя: Класичний приватний університет. 2012. Вип. 24. С. 294-301.

74. Середа Н. В. Організаційно-управлінський механізм впровадження маркетингу в систему дитячо-юнацьких спортивних шкіл: автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту: 24.00.02. Харк. держ. акад. фіз. культури. Харків, 2014. 20 с.

75. Ситникова Н. С. Система розвитку детско-юношеского спорта в

Украины и его значение для социального роста государства. Держава та регіони. Київ, 2013. № 1 (41). С. 100-104.

76. Сьюэне Л. Спорт и его гуманизирующее или дегуманизирующее воздействие на человека. Спорт и образ жизни: сб. ст. Москва: ФиС, 1979. С. 134-140.

77. Тихонова Н. В. Значущість дитячо-юнацького та резервного спорту в Україні для виховання підростаючого покоління. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. Харків, 2014. № 9. С. 60-64.

78. Факторы развития человеческой субъективности. (ред. С.С. Батенин) Л.: ЛГПИ, 1989. 143 с

79. Шиллер Ф. Письма об эстетическом воспитании человека. Собр. соч., Т. 6. М., 1957. С. 302.

80. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. : підручник. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004. Ч. 1. 272 с.

81. Энциклопедический словарь по физической культуре и спорту. Москва: Физкультура и спорт, 1961. Т. 1. С. 170-171.

82. Юнацькі Олімпійські ігри. Електронний ресурс. Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Youth_Olympic_Games

83. Юношеские Олимпийские игры. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://gornostayka.ucoz.ru/forum/46-587-1>

84. Юношеские Олимпийские игры в Сингапуре. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://bigpicture.ru/?p=76689>

85. Юрьев Б. Под знаком дружбы. Заметки о XII Всемирных студенческих играх. Физкультура и спорт. 1954. № 9. С. 6-9.

86. Bulatova M. Bubka S., Platonov V. Olympic games (1976 – 2012). Kyiv: Olympic literature, 2013. Vol. 2. 512 p.

87. International Association of Athletics Federations. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.iaaf.org/competitions/iaaf-world-youth-championships/history>

88. Johann Rosenzof. Электронный ресурс. Режим доступа: http://en.wikipedia.org/wiki/Johann_Rosenzopf
89. Konstantinos G. 10th Joint International session for presidents or directors of national Olympic academies and officials of national Olympic committees, 2011. 292 p.
90. Konstantinos G. 7th International session for educators and officials of higher institutes of physical education, 2007. 275 p.
91. Regnier G. Youth sport and fair play: does organized sport promote what it says it promotes: Paper presented to the Olympic Scientific Congress, Eugene, Oregon, July, 1984.
92. Riley A. Participation in a summer sport-based youth development program for disadvantaged youth: Getting the parent perspective. *Children and Youth Services Review*, 2012. Vol.34(7). P. 1367-1377.
93. Sakellarcis J. Prehistory of the Games. *The Olympic Games in ancient Greece*. Athens. Ekdotike Athenon S. A., 1982. P. 1341.
94. Smith D. J. A framework for understanding the training process leading to elite performance. *Sports Medicine*, 2003. № 33 (15). P. 1103-1126.
95. Summer Youth Olympics. Электронный ресурс. Режим доступа: http://en.wikipedia.org/wiki/2014_Summer_Youth_Olympics
96. Webster F. A. M. *The science of athletics*. [2nd ed.]. London: Nicholas Kaye, 1948. 11 p.